

KOLET (8) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* kolet (3). ◇ *A* kolet (3). ◇ *pl* *A* kolety (1). ◇ *L* koletach (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Kaftan męski (często skórzany) z rękawami lub bez; rodzaj pelerynki używanej w ubiorze obu płci; także ozdobny kołnierz lub karczek; amiculum Mącz; exomides Calep; thorax splendidior Cn (8) : KRáwec s pánem obádwá rádzi dopiyáli/ Pánu ciálny ná brzuchu Kolet vdziáláli. RejFig Aa2, Aa2; Mącz 7d; Tákze y thám w tych świeckich przypádłych burzkach ktho nie vmie iedno łie w kábat wwiązáć/ kolet pięknie poštánowić/ obercuchy owy náďać/ iuż mu thám záprawďę bďdzie trudno z źeláznemi łie obercuchy obchodźić. RejZwierc 113, 57v; Naydzie wiewtźą łtáteczność przy náłzych kobietách/ Niźli przy Pániech Rádných/ co chodzą w koletách. BielSjem 4; Calep 390a.

W przem (1) : To piękny kolet w pośpolitey rzeczy/ Cnotę á łlawę záwždy mieć ná pieczy. RejZwierc 223.

Synonim: obojczyk.

MM